

«Τα βιβλία δεν ζυγίζονται με ζυγαριές ακριβείας»

Η απονομή των Κρατικών Λογοτεχνικών Βραβείων

Αν εξαιρέσουμε το γεγονός ότι ο υπουργός Πολιτισμού **Ευάγγελος Βενιζέλος** έκανε άντρα την **Αμυ Μιμς** (Ειδικό Βραβείο Μετάφρασης) και παρατόνισε το όνομα του πεζογράφου **Ανδρέα Μήτσου** σε κ. Μπτσού (μέλος της κριτικής επιτροπής), όλα τ' άλλα εξελίχθηκαν ομαλώς κατά τη χθεσινοβραδινή απονομή των Κρατικών Λογοτεχνικών Βραβείων 1997, στη Στοά του Βιβλίου. Η επιλογή του χώρου ήταν λανθασμένη, καθότι στρίμωξε βραβευμένους και παρευρισκομένους στο καλόγουστο, αλήθεια, υπόγειο της οδού Πεσμαζόγλου.

Βέβαια, προσθέστε και την παρουσία της φίλα προσκείμενης στον κ. Μπτσού Ελσας Παπαδημητρίου, η οποία ανέγνωσε μήνυμα του προέδρου της Ν.Δ. Κώστα Καραμανλή, μετερχόμενη χαμηλόφωνων αντιπολιτευτικών τόνων. Τι είχε να αντιπαράθεσει ο υπουργός στο αντίπαλο δέος; Την υπεράσπιση του νεοψηφισθέντος νόμου «Θεσμοί, μέτρα και δράσεις πολιτιστικής ανάπτυξης», εμφανιζόμενος καταφατικός σε ανάλογες μη κρατικές προσπάθειες («Τις ενθαρρύνουμε», είπε, κατονομάζοντας το βραβείο «Μπαλκάνικα»).

Ειλικρινής ήταν στην ομιλία του ο πρόεδρος της Επιτροπής Βράβευσης, καθηγητής **Π.Δ. Μαστροδημήτρης**: «Δεν είμαστε πάντοτε απολύτως ικανοποιημένοι με τις αποφάσεις μας. Τα βιβλία δεν ζυγίζονται με ζυγαριές υψί-

Ο Ηλίας Χ. Παπαδημητράκοπουλος, ο Βύρων Λεοντάρης και η Ελένη Σαραντίτη κατά την απονομή

στης ακριβείας. Ίσως να υπάρχουν κι άλλα έργα εξίσου άξια να βραβευσούν. Βρίσκεσαι σε αμηχανία», παραδέχτηκε. «Εχω ήσυχη τη συνείδησή μου», αποφάνθηκε ως άλλος Πόντιος Πιλάτος.

«Ενας παραμυθάς είμαι και τίποτα περισσότερο», είπε ο **Νίκος Μπακόλας** (Βραβείο Μυθιστορήματος, για το «Η ατελείωτη γραφή του αίματος»). Και συνέχισε: «Ελπίζω όσα χρόνια μου μένουν να κουβαλώ το ταλέντο μου και την αίσθηση της ματαιότητας και ότι η σκούπα του χρόνου δεν θα μας σαρώσει όλους».

«Κοσμικά» τα χαρακτήρισε τα βραβεία ο **Μένης Κουμανταρέας** (Βραβείο Διηγήματος για το «Η μυρωδιά τους με κάνει και κλαίω»), «που έρχονται λαχανιασμένα

να προλάβουν την όποια υποδοχή του κοινού». Και μ' έναν έξυπνο τρόπο «χτύπησε» τα βραβεία, λέγοντας: «Υπάρχει χάσμα ανάμεσα στα βραβεία και στο κοινό. Το πράγμα είναι σκοτεινό και αγεφύρωτο. Δεν είναι πρόβλημα ευημερίας, είναι πρόβλημα βαθύτατα πνευματικό».

«Ταιριάζει να βραβεύεται η ποίηση που παρηγορεί την ανθρωπότητα. Ευχαριστώ τη μεγαλοσύνη της επιτροπής για τη βράβευσή αυτή» ήταν το σχόλιο του **Βύρων Λεοντάρη** (Βραβείο Ποίησης για το «Εν γη αλμυρά»), ο οποίος το περασμένο καλοκαίρι αρνήθηκε, με θερμή επιστολή του, το Βραβείο Ποίησης του «Διαβάζω», σημειώνοντας ότι δεν το αποδέχεται «λόγω προσωπι-

κών πεποιθήσεων».

Τα υπόλοιπα βραβεία απονεμήθηκαν στους **Δημήτρη Ραυτόπουλο** (Βραβείο Δοκιμίου - Κριτικής για το «Αρης Αλεξάνδρου, ο εξόριστος»), **Ηλία Χ. Παπαδημητράκοπουλο** (Βραβείο Χρονικού - Μαρτυρίας για το «Τόποι τέσσερις»), **Γιώργο Αλιανδράτο** (Ειδικό Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας), **Αλέξανδρο Ισαρη** (Βραβείο Λογοτεχνικής Μετάφρασης για το «Μπετόν» του Τόμας Μπέρνχαρντ), **Αμυ Μιμς** (Κρατικό Βραβείο Μετάφρασης για το «Εικονοστάσι ανωνύμων αγίων»), **Ελένη Σαραντίτη** (στη δική μας κυρία Ελένη, το Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου για το «Κάποτε ο κυνηγός»).

Β. Κ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ